

חוק לתיקון תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), תש"י—1950*

תיקון תקנות
ההגנה (מניעת
רווחים
מופקעים),
1944

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944, יתוקנו כך:

(א) בתקנה 2 —

(1) הגדרת המונח „נציב” — תימחק;

(2) בהגדרת המונח „רשות מפקחת” יימחקו המלים „הנציב או”;

(3) בסוף הגדרת המונח „שירות” —

(i) יבוא פסיק במקום נקודה יופסיק;

(ii) ייוספו מלים אלה:

„וכל שירות שנעשה ביחס למקרקעים, ובכלל זה שעשוע ציבורי,

כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935”;

(ב) בתקנה 3א, אחרי תקנת משנה (2), תבוא תקנת משנה זו:

„(3) (א) רשות מפקחת רשאית לקבוע, בצו, את השכר או את השכר המכסימלי של שירות מסויים שהוא שירות בר־פיקוח, בין לפני שנעשה השירות ובין אחרי שנעשה, וכן להורות, בצו, הוראות המכוונות לאסור קבלת שכר העולה על השכר שנקבע כאמור ודרישת שכר כזה; ובלבד ששכר או שכר מכסימלי בעד שירות שכבר נעשה לא ייקבע אלא תוך שלושה חדשים מיום עשיית השירות או מיום שניתן על אותו שירות חשבון לפי תקנה 9, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ב) נקבע שכר או שכר מכסימלי לשירות מסויים, כאמור, לאחר ששולם בעד אותו שירות שכר העולה על השכר או השכר המכסימלי שנקבע, חייב מי ששולם לו השכר להחזיר למשלם את הפרש השכר.”

(ג) אחרי תקנה 7 תבוא תקנה זו:

7א. לא יעשה אדם שירות בר־פיקוח, ולא יציע ולא יסכים לעשותו, בשכר שלמעלה מן המתקבל על הדעת בעד אותו שירות, בין אם נקבע ובין אם לא נקבע בעד שירות כזה שכר מכסימלי, לפי תקנות אלה או לפי כל חוק אחר”;

* נתקבל בכנסת ביום י"א בניסן תש"י (29 במרס 1950). הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 33 מיום ה' בשבט תש"י (23 בינואר 1950), עמ' 91.

¹ ע"ר מס' 1350 מיום 14.2.48, חוס' 2, עמ' 726; ע"ר מס' 1446 מיום 16.10.45, חוס' 2 עמ' 906; ע"ר מס' 1619 מיום 0.10.47, חוס' 2, עמ' 1233.

² ע"ר מס' 406 מיום 28.2.35, חוס' 1, עמ' 49.

(ד) בתקנה 8 —

(1) אחרי תקנת משנה (2) תבוא תקנת משנה זו :

„(א2) רשות מפקחת רשאית לקבוע בצו, כי מי שמכר לצרכן מצרך מסוג מסויים, או מצרך שמחירו עולה על סכום מסויים, חייב לתת לצרכן חשבון שנתמלאו בו דרישות תקנת משנה (1) וקבלה שנתמלאו בה דרישות תקנת משנה (2), אף אם לא נדרש לכך על ידי הצרכן“.

(2) בתקנת משנה (3), בפסקה (ב), במקום המלים „נציב הסחר והתעשיה (אגף הפיקוח על המחירים) ת. ד. 288“, יבואו המלים „אגף הפיקוח, משרד האספקה והקיצוב“ ;

(ה) תקנה 9 תסומן כתקנת משנה (1) ואחריה תבוא תקנת משנה זו :

„(2) רשות מפקחת רשאית לקבוע בצו, כי מי שעשה שירות בר־פיקוח מסוג מסויים, או שירות ששכרו עולה על סכום מסויים, חייב לתת לאדם אשר לו נעשה השירות, חשבון וקבלה שנתמלאו בהם דרישות תקנת משנה (1), אף אם לא נדרש לכך על ידי אותו אדם“;

(ו) אחרי תקנה 9 תבוא תקנה זו :

9א. רשות מפקחת רשאית לקבוע בצו, לגבי שירות בר־פיקוח מסוג מסויים, שמתן כרטיס, המכיל את הפרטים המנויים להלן, לאדם אשר לו נעשה השירות מאותו סוג, פוטר את עושה השירות מן החובה המוטלת עליו לפי תקנה 9. ואלה הפרטים :

(א) שם עושה השירות ;

(ב) מקום עשיית השירות ;

(ג) סוג השירות ;

(ד) זמן עשיית השירות ;

(ה) שכר השירות“ ;

(ז) בתקנה 12, בפסקה (א), אחרי המספר „7“, יבוא המספר „7א“ ;

(ח) בתקנה 15 —

(1) אחרי המספר „7“ יבואו המלים „או 7א“ ;

(2) בסוף התקנה —

(i) יבוא פסיק במקום נקודה ;

(ii) ייוספו מלים אלה :

„או כי שכר השירות היה למעלה מן המתקבל על הדעת בעד אותו שירות, הכל לפי הענין“ ;

(ט) במקום תקנה 16 תבוא תקנה זו :

„הנשת תביעה 16. תביעה לדין על עבירה על תקנות אלה לא תוגש אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל או על ידי בא-כוחו או בהסכמת היועץ המשפטי לממשלת ישראל“ ;

(י) בתקנה 17(1), אחרי הפסקה (ב) (ו), תיוסף פסקה זו :

„(וא) עשיית שירות בר-פיקוח בניגוד לתקנה 7א“.

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה